

Sygn. akt III CSK 219/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko M. C.

o uznanie za niegodnego do dziedziczenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa 612/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5400 zł (pięć
tysięcy czterysta zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie - w sprawie o uznanie za niegodnego dziedziczenia - zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 24 stycznia 2014 r. w ten sposób, że powództwo oddalone przez Sąd pierwszej instancji uwzględnił.

Od wyroku Sądu drugiej instancji pozwany wniósł skargę kasacyjną, uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością. Wskazał, że ustalony w Sądach *meriti* stan faktyczny nie dawał podstawy do uznania, iż pozwany popełnił ciężkie przestępstwo przeciwko spadkodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący, powołujący się na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powinien w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zawrzeć uargumentowany wywód prawny wskazujący, na czym ta „oczywistość” polega. Zgodnie z judykaturą, wymagane to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Tymczasem skarga jest w istocie skupiona na krytyce ustaleń i oceny dowodów, co postępowaniu kasacyjnemu jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.). Teza, że skarga jest jurydycznie uzasadniona i to w stopniu oczywistym, nie została zatem wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.